

נוסח אחר לכוונת המבילה מסידור רבי שבתי ורבי אשר

(עם הוספות בסוגריים מסידור רבי יעקב קאפיל)

[לריך טבילה לטהר נשמתו, ויכוין לטהר נפשו ורוחו ונשמתו, ולכן לריך י"ג טבילות כמ"ש לפניך, והיא כי נודע כי הנפש מן המלכות, והרוח מן הדינה, ולכן לריך לכוין בג' שמות אלה"ה יהו"ה אדני, **אהיה** בדינה, **יהוה** בז"א, **אדני** במלכות. ולכן לריך י"ג טבילות]. (סידור רבי יעקב קאפיל שער התשובה)

אם הוא בעל תשובה ובא לטהר את עצמו בערב שבת, אף כי בכל יומר השבוע תיקונו כן, רק שאין אדם יכול לעמוד עליו, מכל מקום על כל פנים בערב שבת שהוא עת רצון תיקון שבת מלכתא לריך לכלול גם כן טבילת ותיקון בעל תשובה בתיקון וטבילת שבת, מחדא משע תרתי אם הוא בריא ויכול לסבול יטבול י"ד טבילות לשלש על כל י"ד עתים הרעים ולהפוך אותם לטובה, ולהיות לו כח לעמוד בהיכל מלכו של עולם בסוד ועתה יגדל נא כח אדני, באופן ובתיקון זה יהיו נמתקים אותם הי"ד עתים הנזכרים]. (ספר של"ה הקדוש, שער האותיות אות קדושה)

כוונת טבילה לטהרה ובפרט בר"ח אלול יטבול י"ג טבילות להעיר זוהמת חל ויכוין באהיה יהוה אדני בזה האופן:

טבילה א': א' דאהי"ה מאירה ב' דהוי"ה.

טבילה ב': ב' דיהו"ה מאירה בא' דאדני.

טבילה ג': ג' ראשונה דאהי"ה מאירה בה' ראשונה דהוי"ה.

טבילה ד': ד' ראשונה דיהו"ה מאירה בד' דאדני.

טבילה ה': ה' דאהי"ה מאירה בו' דהוי"ה.

טבילה ו': ו' דיהו"ה מאירה בז' דאדני.

טבילה ז': ז' אחרונה דאהי"ה מאירה בח' דהוי"ה.

טבילה ח': ח' אחרונה דיהו"ה מאירה ב' דאדני.

יכוין לג' אותיות של שמות ביחד כזה

טבילה ט': איא **טבילה י': ההד** **טבילה י"א: יונ** **טבילה י"ב: ההי**

טבילה י"ג: יכוין לכללות כולם ביחד **אהיה** בדינה, **יהוה** בת"ת, **אדני** במלכות.

[ומאירים זה בזה, אז יחזור להאיר נשמתו ברוחו ונפשו, וכולם יאירו אל גופו לסייעו לעבודת בוראו]
(סידור רבי יעקב קאפיל שער התשובה)

אקדים שיטבול טבילה י"ד שהיא האחרונה יאמר ויכוין להמשיך ש"ע אורות אריך אנפין לתקן ס' קילה ש' דיפה ה' רג ו' חנק. שר"ת שלהם עולה ש"ע ע"ה]. (של"ה הקדוש הנ"ל)

כוונות המקוה לבעש"ט

[מהס' ק: יוסף דברי אמת (קונטרס השני מ"ב), חת"ש טוב (בהחילת הספר), קדושת לוי (על מסכת אבות בסופו) ואור האמת (דף ע"ט) ועיין לרבינו בעל התניא ז"ע שביאר כוונות אלה בדרך העבודה וע"פ חסידות בסידורו ח"ב בסדר ערב שבת]

אפתיק לך כוונת המקוה מהבעש"ט מה שהתקתי מסידור הותיק מוה"ר משה נ"י ז"ל שם:
קודם יבין סוד הנזכר במשנה (מקואות פ"א) שש מעלות המקואות, על פי סוד כזה:

וְהָיוּ חֹסֶד	הוֹלֵי גְבוּרָה	וְהָיוּ חֹסֶד
וְהָיוּ נֶחֱמָה	וְהָיוּ חֹסֶד	וְהָיוּ נֶחֱמָה

(וזהם השמות הכתובים בכוונות הלולב כמו שכתב האר"י"ל טעמים ונימוקים שם בכוונת לולב)

המים שבמקוה

הם ט' יודי"ן דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן גי' מים.

יִוְדִי הִלּוּ וְלִי הִלּוּ, יִוְדִי הִלּוּ וְאִנּוּ הִלּוּ, יִוְדִי הִלּוּ וְאִנּוּ הִלּוּ, יִוְדִי הִלּוּ וְאִנּוּ הִלּוּ.

וכולם נמשכים משם ע"ב, שהוא הראשון שהוא חסד גי' ע"ב, והוא בחינת מים, לכן הם ארבעים סאה נגד ד' יודי"ן דע"ב:

יִוְדִי הִלּוּ וְלִי הִלּוּ, יִוְדִי הִלּוּ וְאִנּוּ הִלּוּ, יִוְדִי הִלּוּ וְאִנּוּ הִלּוּ, יִוְדִי הִלּוּ וְאִנּוּ הִלּוּ.

אלף הה' יו"ד הה'

גם מקוה דימטריא קנ"א כמנין אה"ה במלוי ההי"ן שהוא ביסוד הבינה, שהוא בית קבול לקס"א וקמ"ג.

והנה בנין הגוף הוא ע"י שם קנ"א (וכמובא בכתבי האר"י בכוונת ליל הושענא רבה), והגוף הנגזף הוא (זהר פנחס ברעיא מהימנא דף כ"ד:) כלי חרס ואין לו טהרה במקוה, כי כלי חרס שבירתו היא טהרה.

והעניין הוא שקודם כניסתו למקוה לריך לשבור לבו בקרבו, ומקבל עליו עול מלכות שמים לעזוב פשעיו, ומעתה מוכן לעבוד הש"י

חסד	באהבה
גבורה	ויראה
תפארת	בכדי שיוכל הש"י להתפאר בו, כמו שאמר הכתוב (ישעיה מ"ט ג') ישראל אשר בך אתפאר.
נצח	וימסור את עצמו על קדושתו ועל ידי זה יטול הסערה אחרא בבטחונו בהש"י"ת שישב את נדחו.
הוד	ולריך להודות לו שניטל ממנולות ים
יסוד	ואז הוא בכלל לדיק יסוד עולם.
מלכות	ואז על ידי זה יתגדל ויזכר כבוד מלכותו ית"ש לעולם ועד.

ועוד יכוין בהיותו במקוה
 כי שם אֲדֹנָיִי הוא מלכות סוד הדבור
 ושם יְהוָה הוא זעיר אנופין סוד הקול
 ושם אֱהִי־הוא סוד המחשבה

ובמקוה
 הגג של המקוה נגד שם אֱהִי־ה
 הד' רוחות של מקוה נגד ד' אותיות יְהוָה־ה
 וקרקעית המקוה נגד שם אֲדֹנָיִי־י

וסג' שמות הג"ל הם גימ' יב"ק, הוא סוד י'מוד ב'דכס ק'דושה
 ויכוין שנכנס למקוה לבקש מהשי"ת טהרה וקדושה למחשבתו לקולו ולדבורו.

ואז על ידי כוונות הג"ל אף שבע יפול צדיק וקם, אף אם ירד שבע מעלות אחרנית ירפאהו
 השי"ת, ויכרות עמו ברית חדש אשר לא תופר, ואז יאיר על נשמתו קוֹמ־ה הרוחנית אותיות
 מקו"ה:

סא"ה

ס"ה גימ' אֲדֹנָיִי־י

וא' שבסאה הוא סוד חכמה שהוא י' ראשונה דקס הוי"ה
 וי' במלוי כזה יו"ד, (וגם ניזכר א הוא יו"ד)

מרומו הו' [דיו"ד] לשעה קבין שבסאה, ר"ל רמז לשש מעלות שבמקוה כנ"ל.
 ושקש מלוויס דע"ב ס"ג מ"ה יו"ד ה' יו"ד ה', יו"ד ה' וואו ה', יו"ד ה' וואו ה' א
 גי' ק"ב

וו' פעמים ק"ב גי' ברי"ת, לתקן הפגם של הכרית קודש.

והד' של מלוי יו"ד רומז לד' לוגין שבקב.

כי יְהוָה ב' במלוי אלפין יו"ד ה' וואו גי' לו"ג

ועל ידי זה יזכה לנדבק ב[עבודת השי"ת].

ויאמר פסוק זה עם הכוונה:

מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאָחֲזֵנִה מוֹשִׁיעֵנו בְּעֵת צָרָה
(ירמיה י"ד ח', ושם י"ז י"ג)

ר"ת מ'קוה י'שראל הוא מ"י שהוא בינה (כדליתא בזהר בראשית א:)
י'הו"ה מ'זיענו הוא ראשי תיבות י"ם, שהוא המלכות סוד השכינה (כדל' בזהר אחרי מות נ"ח). שממנה מתגלים
הדינים בעולם הזה.

ומתוק הדינים הוא ע"י העלתם לשרשם שהוא יסוד הבינה שממנה מתערין הדינים,
שבה שם **אלף ה' יוד ה'** כנ"ל, שהוא גי' מקו"ה.
ושם נמתקס בסוד הלידה על ידי המים שבמקוה, דהיינו ע' יודי"ן דע"ב ס"ג מ"ה ב"ן.
יוד ה' וי' ה', יוד ה' ואו ה', יוד הא ואו הא, יוד ה' וו ה'.
שעולים גי' ז' כמנין מו"ם.

ועל ידי ד' יודי"ן דע"ב **יוד ה' וי' ה'** שהם ארבעים כאה.

ויכוין כי גילוי הגבורות הוא סוד שם **אנל"א**. ר"ל שמתגלים ה' גבורות שהם שרש כל הגבורות ומתגלים
בשכינה תתאה סוד אדני'.

אמנם בשמתעלים הגבורות לשרשם שהוא סוד מ"י שנקרא בינה, ונמתקס שם בסוד הלידה חדשה, נרמז גם כן
שם הנ"ל שמספרו **אאהליד"ה**

לכן יכוין כששוחה ראשו לתוך המים לטבול בשם אהי"ה אל"ד בשלוב כזה:

אאהלידה

ועוד יכוין ויצייר אלו הד' שמות בהיותו תוך המקוה כזה:

אלד אהיה יהוה אדני

ויכוין ה'א' משם אל"ד רומז לכתר עליון שהוא אל"ף אותיות פל"א
ול' רומז לג' קוים

קו ימין **חבמה חסד נצח** קו שמאל **בינה גבורה הוד**

קו אמצעי **דעת תפארת יסוד**

וד' רומזת למלכות סוד **אדני**

(נ"א אחר כך כולם משפיעים למלכות שגרמזת באות ד' שבשם אל"ד).

עד כאן העתקתי לך אות באות מדברי האלהי הבעל שם טוב ז"ל.

כוונות המקוה לבעש"ט מספר פרי הארץ (פרשת לך לך)
(מדברי רבי אברהם המלאך בן הרב המגיד ממעזריטש זצ"ל)

כשבא אל המקוה וכוין שהמקוה הוא שם קנ"א דהיינו אהי"ה במילוי ההין כזה:

אלף ה' יוד ה'
ג' קנ"א כמנין מקו"ה.

ועיקר וכוין שהמקוה התחתונה שאנו טובלים בה הוא בעצמו שם קנ"א ע"י השתלשלות.
ויטבול פעם א': וכוין שם **אלף ה' יוד ה'** הנ"ל בשעה שהוא תחת המים.

ואח"כ וכוין שם אגלא שהוא שם הגבורות היונא מר"ת **אתה גבור לעולם אדני**
ויטבול פעם ב': וכוין שם **אגל"א** הנ"ל

ואח"כ וכוין שם אל"ד, וכוין שמשם **אגל"א** נעשה מן א"ג – ד, ונעשה שם **אלד**.
ויטבול פעם ג': וכוין שם **אלד** הנ"ל

ואחר כך יטבול פעם ד': ובשעה שיהי ראשו תחת המים ישוב השני שמות אהיה עם אלד כזה:
אלף א ה' ל יוד ד ה'

[גירסת הרב בעל התניא בסידורו:]

אלף א ה' ל יוד ה' ד'

וכוין את הדבר שמתפללים עבורו שהוא בתוך השם הזה הוא נמתק שיעלה אותו כנ"ל.
ויטבול פעם ה': וישלב את השם אהיה פשוט עם השם אלד פשוט כזה **אאהליד ה'**. וכוין להעלות הדבר שמתפלל אל מדרגה עליונה של הבינה ולאו נעשה הכל חסד ורחמים גמורים.

כוונות הבעש"ט למקוה לביטול חלום רע
[מסודר רבי שבתאי]

קבלה ממורי נר"ו לבעל חלום רע וכוין ליחוד יב"ק שהם ג' שמות במקוה כזה
קרקע המקוה שהוא עומד עליה הוא **אדנ"י**. **והארם** עמנו הוא **יהוה**.
והמים כשטובל ובאין על ראשו ומכסין הראש שבו המוחין הרי **אהיה**
הרי גימטריא **יב"ק**.

גם לכוין אל"ד ג' אגל"א כלול במקורו אהי"ה
אאהליד"ה

[זה עוב לכוין גם בהשענא רבה ובראש השנה]